



## Odmev iz Afrike

Katoliški mesečnik s  
slikami v prospeh  
afriških misijonov

S prilogo „Klaverjev koledar“

Izdaja:

Družba sv. Petra Klaverja  
Ljubljana



# „Odmev iz Afrike“

Katoliški misijonski mesečnik. Blagoslovljen po papežih Piju X., Benediktu XV. in Piju XI. Stane za vse leto 10 Din, 6 L, 60 am. cts., 2·50 Š; s prilogo „Klaverjev koledar“ 15 Din 8·20 L, 80 am. cts., 3·10 Š. Naročila in milodare naslavljajte, prosimo, na:

**DRUŽBA SV. PETRA KLAVERJA**  
LJUBLJANA, Metelkova ul. 1.  
(Ček. št. 10.887)

Za Julijsko Benečijo: Rim (123), via dell' Olmata 16.  
Za Avstrijo: Salzburg, „Claverianum“.

---

---

## VSEBINA:

Nova cerkev sv. Petra Klaverja. — Božji siromaki. — Iz kapucinskih misijonov v Eritreji. — Prosite torej Gospoda žetve. — Uršulinke v Afriki. — Zanjka hudobnega duha. — Kratka misijonska poročila. — Veliko navdušenje radi katekizmov. — Sv. Peter Klaver, oče gobaveev. — Smrt sv. Petra Klaverja. — Tomaž Makunca. — Uslišanja.

---

---

## Vsem ljubim dobrotnikom

*naj presveto Srce Jezusovo tisočero vse povrne!*

*Po namenu dobrotnikov Družbe sv. Petra Klaverja in naročnikov „Odmeva“ opravijo afriški škofje in misijonarji letno 500 svetih maš.*

---

---

## Misijonski poklic za dekleta.

Pridne mladenke in dekleta, ki želijo svoje življenje popolnoma posvetiti službi misijonov ter sodelovati pri razširjanju božjega kraljestva, lahko utišajo svojo srčno željo, če stopijo v verski zavod Družbe sv. Petra Klaverja. Kot „pomožne misijonarke“ pomagajo afriškim misijonarjem in misijonskim sestram pri spreobračanju duš ubogih paganov. Več o tem pove knjižica „Poklic pomožne misijonarke za Afriko.“ Cena Din 4·50. Naroča se pri Družbi sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Metelkova 1.



**Sv. Peter Klaver, apostol zamorcev.**

## Nova cerkev sv. Petra Klaverja

je bila dozidana v Nairobi v Vzh. Afrikiki. To vam je lepa in velika cerkev, vredna velikega apostola zamorcev. „Tisti dan, ko je bila posvečena,“ tako piše P. Maks Namara, „smo se pri sv. mašah spominjali svojih dobrotnikov. Tudi smo opravili devetdnevnicu sv. maš v novi cerkvi za vse dobrotnike.

Lahko uganete, da je na novi cerkvi še mnogo dolga; zato zopet prihajam in prosim Vaše velikodušne pomoči. Zagotavljam Vas, da mi dela ta dolg velike skrbi in me misel nanj muči ponoči in podnevi. Silno Vam bom hvaležen za vsako denarno pomoč, ki bi mi jo mogli nakloniti. Zaupam na Vas in Vašo Družbo, in sem prepričan, da ne bom razočaran.

Tukajšnji domači katoličani mi zelo mnogo pomagajo pri novi cerkvi. Čeprav bivamo v velikem mestu in so ljudje večinoma ves dan pri delu, so prišli vsak dan proti večeru kristjani in katehumeni v celih gručah pomagat. Rad bi podaril tem dobrim ljudem kako lepo svetinjo, ako mogoče naravnost od sv. Očeta. Tak dar bi te velike otroke tako razveselil, da ne morem povedati. Zaupam na Vas, da jim boste pripravili to veselje.

Ob koncu naj še povem, kako zelo sem hvaležen za vso Vašo pomoč, za vse Vaše molitve in Vaše žrtve. Prepričan sem, da nam boste navzlic našim napakam še naprej pomagali. Pristavim, da zdaj, ko me tišče dolgovi, Vaše pomoči še bolj potrebujem kot le kedaj. Nikdar Vas ne bomo pozabili pri naših molitvah in sv. mašah.

---

## Božji siromaki.

### Začetki misijona Ermelo (Transvaal).

Piše P. Franc Marija Moršer, F. S. C.

Pred dvema letoma sem prišel v Afriko, kjer sem deloval doslej v misijonu Lydenburg. Pred kratkim so mi pa predstojniki poverili veliko misijonsko župnijo Ermelo, katero moram pravzaprav šele ustanoviti. Stara zamorska koč, katero vidite zgoraj na sliki, to je vse, kar imam. In še ta je v najemu. V pomoč mi je črni katehist, stoji na sliki desno. Spredej vidite moje ljube zamorčke, fantke in deklice. Jaz pa stojim zadaj, suh in brez sredstev in čakam, kaj mi bo poslala božja Previdnost. Ničesar nimam, da bi mogel plačati pridnega katehista.



**P. Moršer s svojimi učenci in katehistom pred šolo.**

Ničesar, da bi postavil misijonsko cerkvico in šolo, katero tako zelo potrebujemo. Ker če nimam cerkve in šole, so uspehi le slabi.

Iskreno prosim Družbo sv. Petra Klaverja in vse misijonske prijatelje, da mi pomagajo! Vaš rojak na daljnem jugu moli za vas!

Pri pomba: Darove za ubovega misijonarja, bodisi kakršne-koli vrste, hvaležno sprejema Družba sv. Petra Klaverja v Ljubljani ter mu jih pošlje.

## **Iz kapucinskih misijonov v Eritreji.**

Pismo apostolskega vikarja, škofa Celestina Cattaneo.

Prve dni marca sem bil v Barentu, kjer sem podelil 250 novim kristjanom zakrament sv. birme. Vsaj en mesec bi moral ostati tam, da bi napravil tistih 2000 novih kristjanov za močne vojake Kristusove. Pa nisem mogel, ker je bilo vreme zelo neugodno in ker sem moral vsled najnih poslov v Asmaro.

V tem času, ko sem bil tam, sem videl, koliko delajo misijonarji in sestre, pa tudi spoznal, koliko dela še čaka, predno bo rod Cunama popolnoma pokristjanjen. Največ se jih izpreobrne v Cunami. Trud misijonarjev kapucinov in hčera sv. Ane je rodil svoj sad, da je prinesel 842 krstov.



Ako pomislimo, da misijonarji že deset let v teh krajih delujejo vstrajno in pridno, kjer pa je polno ovir, ki nasprotujejo krščanstvu; in da je tu sedaj 5000 novih kristjanov v 34 vaseh z 10.000 katehumeni, ki jih je treba neprestano poučevati: potem moramo zahvaliti Boga, ki trdo preiskua svoje služabnike, da jih bo mogel nekoč bogato poplačati za njih vztrajnost in zvestobo.

Da ne bi izgubil časa in se ognil nadlogi potovanja, sem zaprosil in tudi dobil dovoljenje, da lahko ustanovim v tem važnem kraju, ki presega 30 tisoč km, še dva nova misijona. Dosedanji misijon so le revne kočice, ki smo jih pozneje s pomočjo božje Previdnosti pozidali tako, da služijo sedaj za stanovanje, kapelo, in šolo. V doglednem času bomo mogli v okolici Serae ustanoviti novo misijonsko postajo s strogo koptiško okolico. Upamo mnogo dobrega po tej postaji. Zavod sv. Jožefa, ki sprejema najbolj nesrečne ljudi iz naselbin, je skoro že dozidan. Kako se je pač moglo dozidati nekaj tako velikega? Reči moramo: Božja roka je bila vmes. Seveda še manjka denarja za opravo, toda božja Previdnost bo gotovo tudi tu posegla vmes. Saj Bog sam zahteva, da zaupamo vanj. Vedno bom upal vanj: in gotovo ne bom osramočen.

Z menoj vred zahvalite Boga in ga prosite, da dovršim to delo, ki sem ga posvetil Njemu. Pa tudi sv. Jožefa prosimo, da nam pomaga s svojo priprošnjo.



## „Prosíte torej Gospoda žetve . . .“

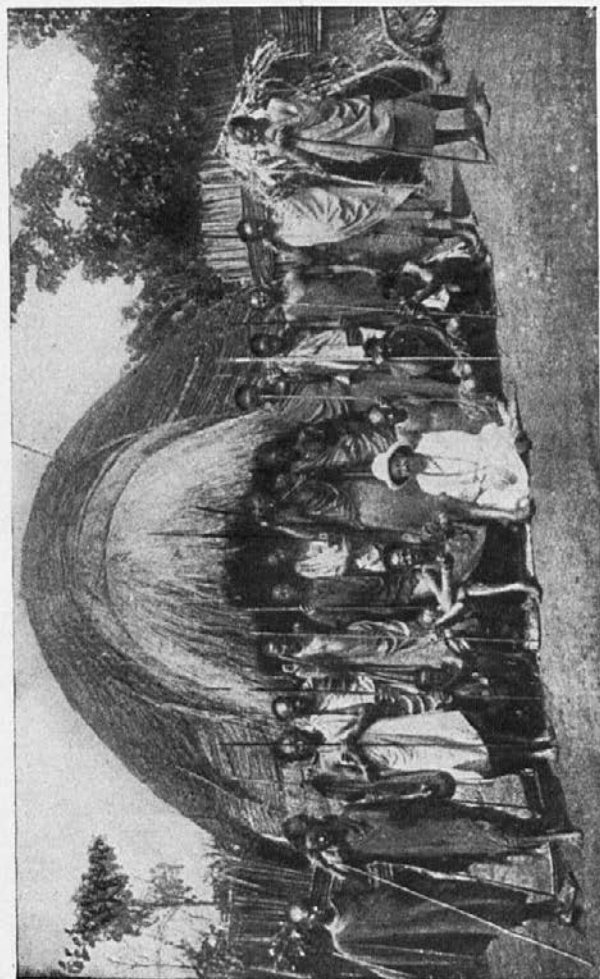
Apostolski vikarijat Chiré.

Pismo P. Ryo, iz Družbe Marijine.

Dne 11. novembra 1928. sta se napotila dva misijonarja v Nsipe, da bi tam ustanovila misijon sv. Petra Klaverja. Ni jima bilo treba prenočevati v koči ali kakem šotoru; že prvi dan jima je bila na razpolago hiša iz opeke, kjer so nekoč stanovali tisti, ki so sadili tobak. Nek skedenj, ki je poprej služil mizarjem za delavnico, sta nekoliko popravila in — bila je kapela. „Ta dan,“ tako je pisano v misijonskih zapiskih, „je bil popoldanski blagoslov, ki se ga je udeležilo mnogo kristjanov in katehumenov iz okolice.“

Odkod so pač prišli prvi verniki, ko vendar misijonarja še nista imela prilike, da bi misijonsko delovala za izpreobrnjenje duš tega kraja in bližnje okolice? To so

bili kristjani iz misijona Nzama, ki je približno 12 milj oddaljen od Nsipe. Misijoni delujejo s pomočjo dobrih učiteljev na široko okrog in tako pokristjanijo prav hitro



Afriški misijonar med pagani pred poglavarjevo kočo.

vso okolico. Naša misijonarja sta torej mogla ob prihodu v Nsipe krstiti 395 novoizpreobrnjenecv.

Od tedaj misijonarja prav goreče delata „za duše in Boga brez kakega strahu,“ kot poroča misijonski dnevnik. Čeprav so v bližnji okolici trije protestantski misijoni, ima misijon v Nsipe vendar 43 šol, ki so sezidane sem-

intja po deželi, večkrat daleč narazen. V farnih zapiskih stoji zapisano, da je bilo, odkar stoji misijon, 593 krstov.

Le naša borna kapela, katere streha je vsa razjedena od črvov, je postala premajhna. Zaupajoč na Boga smo sezidali novo šolo po načrtih, ki jih je napravila vlada. Ta šola služi tudi za kapelo toliko časa, da bomo postavili novo cerkev. Da pa bomo to mogli, nam je treba cementa, ki ga bele mravlje ne morejo razglodati, in železne pločevine za streho. Potrebovali bi sto funtov šterlingov, ako hočemo dovršiti delo še pred deževno dobo.“

Škof Auneau, apostolski vikar, dostavlja sledeče:

Sredi duhovne žetve smo. V dveh misijonskih postajah smo krstili 1000 ljudi. Upamo, da bo število novih kristjanov v naših 13 postajah do konca leta naraslo do osem ali do deset tisoč. Prosite z nami vred božjega Učenika, da pošlje novih delavcev v svojo žetev in tudi dovolj sredstev, da bomo mogli spraviti duhovne pridelke. Na polju, ki nam ga je določil nebeški Oče, raste še na široko vse polno plevela, osata in trnja. Ta del polja je še neobdelan, ker nam je primanjkovalo potrebnih sredstev in delavnih moči. In vendar čaka na tisoče duš našega dela. Božja ljubezen nas priganja. Mi bi tako radi sledili klicu od zgoraj in prošnji od spodaj.

## Uršulinke v Afriki.

Piše s. Mr. Ksaverija Lesjak, O. S. U. Krugersdorp, Afrika.

Me uršulinke imamo tu v Transvaalu že štiri misijonske postaje in v Kaplandiji eno. V bližini mojega novega doma — sredi ljubih zamorčkov — imamo v načrtu novo postajo. Šolo smo sicer stvorile, a z zidanjem hiše ne moremo še pričeti, kajti ves kapital je še v rokah božje Previdnosti. Sestre gredo vsak dan zjutraj v šolo in se šele zvečer vrnejo, kjer jim postrežemo s kosilom in večerjo obenem. Imenovani misijon bo deloval izključeno samo za zamorsko mladino in odrasle. Cerkvica nam sedaj služi za službo božjo in pouk obenem. O, da bi dobrotno nebo že skoraj odprlo blaga srca, ki bi nam priskočila na pomoč — na pomoč bedni množici, ki čaka že tako dolgo, da pade drobtinica raz bogato mizo otrok božjih tudi za nje!

Vsa dežela je protestantska. Katoliške šole so edino one, ki jih vodijo misijonarke, oziroma misijonarji. Ljudstvo



je ubožno in nevedno. Trpini so to, tako žejni toplote in ljubezni, a še ne poznajo Kralja ljubezni.

Prosim, molite, da skoro izide zarja tudi tem rodovom, katere objema še tema paganstva in so v nevarnosti, da



**Zamorska dekleta, ki se pripravljajo na redovniški in misijonski poklic.**

se razlije med nje zmota protestantizma, ki mrzi katoličane, zlasti pa nas, ki po Gospodovem naročilu sejemo seme večne resnice. Toda z nami je vsemogočni, ki nam je skrivnostno zašepetal svete besede: „Pojdite!“ Ljudje smo tudi mi — slabotni in revni, a če nas boste podpiralis

svojimi molitvami tam v zaledju, v dragi domovini, bodo ozelenele tudi afriške pustinje in iz naših potnih kapljic bo pognalo zlato klasje sv. vere, ki bo dozorelo pod blagodejnimi žarki evharističnega Solncea.

Ob koncu še moja topla zahvala za misijonske liste vaše Klaverjeve družbe in za podobico z relikvijo naše velike misijonske dobrotnice Marije Terezije Ledóchowske „mamice uboge Afrike“.

Pripomba: Mile darove za misijonarko Ksaverijo Lesjak, bodisi v denarju ali v različnih predmetih, hvaležno sprejema in posreduje Družba sv. Petra Klaverja v Ljubljani.

---

## Zanjka hudobnega duha.

Piše sestra Odilia, misijonarka v Južni Afriki.

Kako se pač trudi hudobni duh, da bi obdržal duše v svoji oblasti! To v misijonskem življenju lahko prav pogosto opazuješ.

Nedavno je prišla k nam mlada žena, v veliki dušni stiski. Nekoč je bila čarodejka, pa je potem hotela začeti služiti Bogu. Poskusila je že v dveh krivoverskih cerkvah, a nikjer ni mogla najti dušnega miru. Nato je pristopila v katoliško vero kot katehumena. Stanuje daleč proč od misijona in le vsak mesec enkrat vidi misijonarja. Ko je prišla v Aliwal Norsh na obisk k svojim sorodnikom, je neka katoliška žena pripeljala revico k nam. Potožila nam je svoje težave in rekla, da je že skoro sklenila vrniti se nazaj v paganstvo. Vselej namreč, kadar posluša verski pouk, jo nekaj muči in dela bolno. „Zdravilni duh“ jo baje zasleduje in ji dokazuje, da je njen poklic čarodejstvo in da zato ne sme postati kristjana. Kaže ji, kje naj koplje zdravilnih zelišč, da bo ozdravela. Nosila je zopet vrvico z dragulji okrog glave, češ, da ji to blaži bolečine. Svetinjo katehumenov je hotela vrniti, ker da ji duhovi tako zapovedujejo.

Tako smo spoznali njeno bol in smo mogli vlitii hladilnega balzama v njene rane. Ni nam bilo težko, da smo jo prepričali, kako jo hudobni duh le slepi, ker noče svoje duše prepustiti Bogu. Poučili smo jo, kako naj se hlabro bori zoper izkušnjave ter naj rajši vse pretrpi, kot da bi pogubila svojo dušo. Ljubi Bog ji bo pomagal s svojo milostjo, ako le trdno vanj zaupa in zvesto moli. Ker hudobni duh ne more trpeti blagoslovljenih predmetov, zato naj nikdar ne odloži posvečene svetinje ali rožnega

venca in naj se pridno kropi z blagoslovljeno vodo. — Žena je bila voljna in je obljubila, da bo ravnala po našem nasvetu. Dali smo ji še mal križček za njeno koč in smo ji obljubili, da bomo molili zanjo.

Koliko je duš, ki se hočejo dvigniti iz paganstva, pa morajo prestopiti podobne boje! Molite, dragi misijonski prijatelji, da najdejo pot k Bogu in svojo srečo in svoj mir. V nebesih boste nekoč videli, kaj premore goreča molitev za uboge pagane.

### Kratka misijonska poročila.

**Škof Fleischer**, Marianhill, piše iz Porcijunkule: „Še enkrat se vam prav pristrno zahvalim za podporo. Bog naj Vam vse bogato poplača. Skoro še ni bilo leta, da bi nas trle take skrbi kot letos. Vendar skušamo v svojem misijonu po svojih najboljših močeh napredovati. Sinoči smo se z Najsvetejšim preselili kar na tihem v novo boljše hišo. V tej hiši je poleg kapele tudi stanovanje za duhovnika. Dosedanja kapelica je bila premajhna in prerevna. Selitev je bila priprosta a kljub tej priprostosti silno ganljiva. Dva duhovnika sta me spremljala, ko sem nesel sv. Rešnje Telo v novo hišo, ki stoji kakih sto korakov daleč od stare. Črni strežnik v ministrantski obleki je šel naprej in zvončkal. Za nami so šle tri bele in štiri črne sestre in pele pobožne pesmi v jeziku domačinov. Kot poslednji je stopal protestantski angleški cerkovnik, star 70 let, in njegova žena. Stanujeta četr ure od tu in hrepenita po resnici prave sv. vere. Bog daj obilnega blagoslova našim velikim in malim podjetjem tu.

**P. Urban**, Bulawayo, 27. januarja 1931: „Prilagam potrdilo o prejemu. Tisočkrat Bog plačaj! Pravkar sem dobil sporo-

čilo, da je dospel zaboj z mašinimi potrebščinami. Kako se bodo veselili dobri ljudje v premogovnikih v Wankie, ko se bo obhajala sv. maša nekoliko slovesnejše; zlasti pa, ko bo prvič blagoslov z Najsvetejšim. Zanj ne nedelje je pristopilo tu mnogo ljudi, čez 100, med temi 80 mož in fantov k sv. zakramentom. Spovedovanje je zelo naporno, ker tukajšnji spovednik mora znati 5 jezikov.“

**P. Herman Bücking**, Ovambolandija, 9. jan. 1931; „V postaji sv. Terezije je naša stvar dobro napreduje, čeprav razsajalakota. O božiču je bilo 30 sv. krstov. Lani jih je biho 43 krščenih. Imeli smo na 350 spovedancev in 2800 sv. obhajil. Ustanovili smo novo zunanjo šolo in jo posvetili presv. Srcu Jezusovemu. Naš trud in naše skrbi so se izplačale. Sploh smo izza leta 1924. že marsikaj vpeljali, tako da smemo reči, da misijon sv. Terezije v Uknambi trdno stoji in se je nadejati še lepših uspehov. Ljudje nas zelo ljubijo. Tudi lakota ni bila brez koristi, mnogi so se nam približali in spoznali sv. Cerkev ter bodo še kedaj kristjani. Božja previdnost je neskončna in more tudi hudo obrniti v dobro.

## Veliko navdušenje radi katekizmov v jeziku zamorcev.

Pravkar sem prejel katekizme, ki ste jih Vi dali natisniti. Vesel sem, da se Vam morem takoj zahvaliti zanje. Imeli smo premalo katekizmov in bili v veliki zadregi. Ko so došli Vaši je bilo tu veliko veselje.

Msgr. de Hemptinne, benediktinec,  
apostolski prefekt v Katangi (Belgijski Kongo).

Zelo sem bil vesel in zadovoljen, ko sem prejel Gbaya-katekizme. Ljubi Bog naj Vam poplača zanimanje, ki ga imate zame; poplača naj vse Vaše članice, ki so se pobrigale za to delo s tako ljubeznijo in vstrajnostjo; poplača naj zlasti tistega dobrotnika, ki je stvar denarno podprl in pomagal, da se je delo izvršilo. Vezane so knjige vprav mojstersko; zamorci občudujejo vezavo in tudi tako lepi, blesteči križ. Res nisem mogel verjeti, da bo katekizem tako lep.

Zahvaliti se vam moremo na edini mogoči način: z molitvijo. Moliti hočemo za vse, ki sodelujejo pri tako važnem podjetju, in nikdar ne bomo opustili molitve.

Povejte zlasti dobrotniku, ki je prispeval denar, da ga ne bomo nikdar pozabili v svojih molitvah.

Inocenc P. Simoni, od Sinov presv. Srca.

---

## Sv. Peter Klaver, oče gobavcev.

Bolnišnica za gobavce je bila za našega svetnika prijetno in ljubo bivališče. Nekoč ga sreča imeniten gospod, ko je, obložen z raznim živili hitel zopet tjakaj. Obraz mu je žarel in gospod ga začuden vpraša: „Kam pa, kam, oče Klaver?“ „Obhajati grem k svojim otročičem pustni večer,“ mu odvrne goreči misijonar. Bilo je vprav pustni dan. Gospod ga spremlja, radoveden, kam neki je namenjen. In bil je priča nežne materinske ljubezni svetnikove do nesrečnih gobavcev.

Gobe, ta strašna in mukepolna bolezen, se še sedaj pogosto nahaja med zamorci. Po zgledu Gospodovem si misijonarji vkljub nevarnosti za lastno zdravje prizadevajo lajšati bedo, gorje in trpljenje teh revežev, kolikor morejo. — Akoravno ljubi Bog ne zahteva od vsakega tolike požrtvovalne ljubezni do bližnjega, zaslužijo vendar ti nesreč-

neži naše posebno sočutje. Pomagajmo torej vsaj z molitvijo in denarnimi prispevki onim, ki so temu plemenitemu delu posvetili vse svoje življenje. — Darove za gobavce hvaležno sprejema Družba sv. Petra Klaverja v Ljubljani.

---

## Smrt sv. Petra Klaverja.

Po 70 letnem neutrudnem delovanju je Bog poklical svojega služabnika k večnemu plačilu. Smrt našega svetnika je bila nad vse spodbudna. Zadnji dve leti je preživel v boleznih, skoro pozabljen in zapuščen. Toda ko se je zvedelo v Kartageni: „Oče Klaver umira,“ hitelo je vse, bogati in revni, v njegovo stanovanje, želeč ga še enkrat videti. Po vseh trgih in ulicah so klicali otroci: „Svetnik umira, svetnik umira!“ Njegova ločitev od sveta je bila kot zamaknjenje ljubezni, podobna blaženemu spanju. Toda za uboge zamorce, ki so v njem izgubili svojega očeta, je bila njegova smrt nepopisno boleсна.

Gotovo smo tudi mi že stali ob smrtni postelji katerega svojih dragih. Smemo li upati, da so tudi oni že pri ljubem Bogu? — Ako premislimo, kolika čistost duše se zahteva za nebesa, se nas pač loti skrb in strah, četudi smo si v svesti, da je rajni živel pravično in zvesto vršil svoje dolžnosti do Boga in bližnjega. Radi bi mu pomagali kar najhitreje iz očiščevalnega ognja ter mu naklonili mnogo milosti iz zakladnice sv. Cerkve. Razen molitve in sv. odpustkov se nam nudi še neko drugo sredstvo. Vpišimo svoje rajne v „Klaverjevo mašno zvezo za Afriko“. Na ta način postanejo deležni letno 300 sv. maš. Enkratni prispevek za sprejem ene osebe znaša 5 Din. Pošlje naj se Klaverjevi družbi v Ljubljano.

---

## Tomaz Makunca.

Piše P. Dumont D. J., iz apostolskega vikarijata Kwango.

Tomaz Makunca! O, kakšen kristjan in še apostol! On je posebljena Katoliška akcija. Ako bi ob njegovem času že bilo semenišče, bi prav gotovo bil sedaj duhovnik. Toda čudovita so pota božje Previdnosti. Treba bi bilo dveh duhovnikov in več, ako bi hoteli doseči isto, kar dosega on. Moj prednik me vsled svojega nenadnega odpotovanja ni mogel seznaniti z vsem potrebnim. To je



storil mesto njega Tomaž. Še danes sem hvaležen, da sem bil v njegovi šoli.

Kako se zna premagovati! In kako jasno vse izprevidi! Podpira ga čudovit spomin, s katerim tudi najbolj zvite goljufe spravi v zadrego. Njegova vnetost je brez mej, skromnost in ponižnost pa prav po evangeljskem zgledu. Kako priprosto mi pripoveduje kako svoje res junaško dejanje, le zato, da bi jaz imel korist od tega, kar so izkusili moji predniki.

Vzgojil ga je kot malega dečka pred 25 leti P. Butaye. Danes vodi in nadzoruje Tomaž 148 katehistov in šest postajnih vodij. Rekli boste: To je velika odlika! Tomaž pa je vedno ponižen in priprost. Sploh ga pa prav vsled njegovega izrednega mesta zalezujejo vsi satanovi pomagači. Toda Tomaž ne izgubi poguma. V smrtni nevarnosti je od 1. januarja do 31. decembra. Dobro to ve, a se smeje. Nevarni so mu stari pagani, ki so v zadregi le glede tega, kakšne vrste strup naj izberejo izmed strupov, ki jih dobivajo iz rastline euforbije. V nevarnost mu je tudi njegov način življenja, čeprav je ta nevarnost manj tragična. Dela namreč preko svojih moči. Pred štirimi meseci ga je preiskal zdravnik in dognal srčno napako, ki je napredovala že nad vse mere z ozirom na njegovo starost. Prepovedal mu je uživati alkoholne pijače. Tako je Tomaž naenkrat postal abstinent; zdravnik mu je tudi svetoval, naj se na kolesu le malo vozi. Toda kar se tiče prvega je Tomaž pač ubogal, ker to je bilo brezpomembno za njegov apostolat; glede drugega pa ni ubogal, ampak se je tudi potem prav živahno vozil na kolesu; zadnje čase kolesari celo več nego prej. „Kolo naj bi pustil? Pater tega niti vi sami ne verjamete. Vsled njegove hitrosti morem v enem tednu nadzorovati 12 katehistov in še več, da ne vštejem drugih opravil, ki jih izvršim kar mimogrede. Ko bi bil odvisen le od svojih dveh nog, pa čeprav sta dolgi in bi tekal z njima iz kraja v kraj, bilo bi vse skupaj nič.“

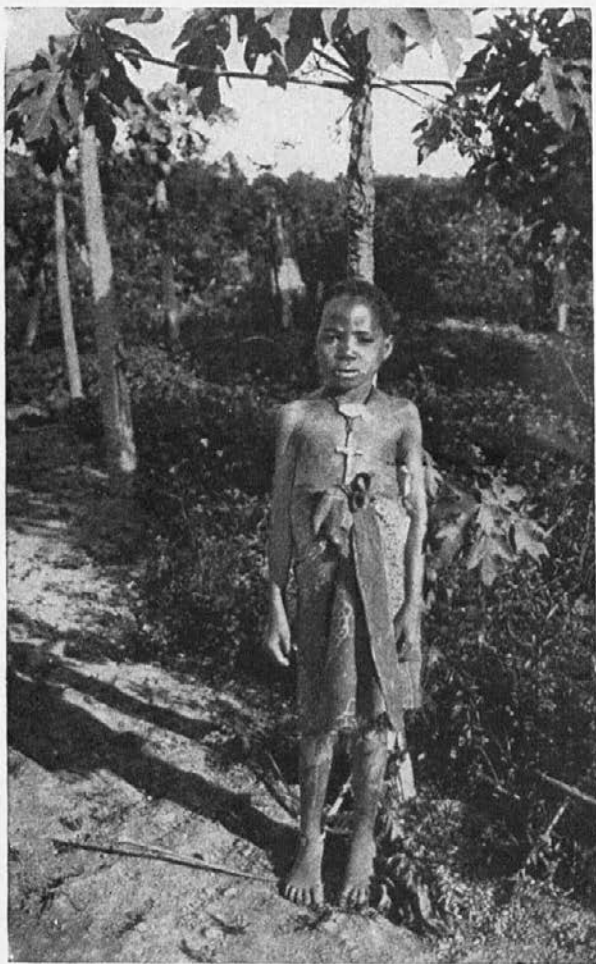
Spomnim se, da bom moral Tomažu v kratkem nabaviti novo kolo, ali vsaj nove obroče, kajti sedanji so že skoro le cunjia. Vsako rano zamaže in zašije sproti, da bi si čimdalj ohranil kolo.

„Tomaž, kaj pa kaj srce?“

„Dragi pater, moje srce je pa last božja, ker sem ga Bogu daroval enkrat za vselej, z vsem drugim vred.“

Res! Vse drugo tudi! Na primer svojo hčerko. Tomaž ne dela na pol in ne pozna žrtev, ki bi bile le polovične.

Bil je skoraj nejevoljen, ko sem ga vprašal, kaj bi rad za odškodnino namesto dote, ko se je ena njegova hči posvetila Bogu. (Zemeljski ženin bi bil očetu dal obilen



**Krščen zamorček.**

znesek kot doto za hčer, kot je tu običaj.) „Kakšno plačilo pa naj potem dobim v nebesih?“ mi je lepo odgovoril.

Pa boste mislili, da Tomaža za njegovo požrtvovalno in pridno delo vsaj temu primerno plačamo? Tako mu

očitajo njegovi sovražniki in mu skušajo s tem vzeti pogum in vztrajnost. Občudujte blago srce tega moža! Dobro ve, da bi hudobni jeziki objedali belokožca-gospodarja, ako bi Tomaž povedal, koliko plače dobiva; ker to se pravi res slabo plačevati svoje najemnike. Zato je rajši tiho, samo da prihrani materi Cerkvi zasramovanje; saj za Cerkev in njeno dobro ime mu je!

Toda vi, dragi čitatelji, uvidite, da je treba za Boga delati in se žrtvovati. Tomaž mi ne bo zameril, ako izdam neko skrivnost. Torej: borih 110 francoskih frankov na mesec. Pa ima tri otroke, ki jih mora prerediti. Imel jih je celo osem, a so štirje že v nebesih. Kadar o njih govori, mu je obraz prav posebne vrste: to ni toliko žalost, ampak ganotje in lahen nasmeh kot bi hotel reči: „Nič mi ni žal zanje, ker vem, da so dobro preskrbljeni.“

Le nekajkrat v letu, namreč ob velikih praznikih se Tomaž praznično lepo obleče; ostalih 350 dni pa preživi v vsakdanji obleki delovnega človeka. Nekoč sem mu podaril lep suknjič, da bi ga potolažil vsled odhoda p. Mauwen-a. Le ker sem ga prosil ponovno, ga je oblekel, toda le enkrat.

Zadnje čase ga je Bog postavil na velike preizkušnje. Urediti ima zadeve 52 ženinov in nevest, ki se bodo kmalu poročili. Njegovo dvorišče je postalo kar sodna dvorana in se ne izprazni niti za trenutek. Ta hoče vpričo njega izplačati doto, drugi zahteva povračilo za svojo nevesto, ki jo je moral prisiljen odstopiti drugemu; zopet drugi zahteva dežnik, ki mu je bil obljubljen itd. Tomaž razsoja vse te pravde in je kos razmeram, ker njegov ugled je velik in mu redko kdo kaj ugovarja.

Kakor hitro bodo urejene zunanje zadeve, bodo opravili mladi pari duhovne vaje kot pripravo na zakon; potem pa se bodo razdelili po vaseh in obhajali med svojci zunanjo slovesnost. Potem bo Tomaž zopet lahko sedel na kolo in bova skupaj prevozila vse vasi v okolici. Bog živi mojega Tomaža!

Bogu hvala zanj! Vsa čast mojim prednikom, ki so ga vzgojili tako temeljito. Čast njemu samemu, ki se je dal toliko izobraziti, da je sedaj tako lepega značaja, čistega srca in mirnega vedenja, skratka tako odličnih lastnosti.

---



„Najprej se Vam zahvalim za podobice Vaše pokojne ustanoviteljice, ki ste mi jih poslali. Njej se sedaj še pogosteje priporočam, kot sem se poprej. Čeprav še nisem izprosila čudeža v pravem pomenu, moram vendar reči, da je moje molitve uslišala glede bolnice, ki smo jo zidali, ali ki jo pravzaprav šele hočemo dozidati in ki bo sedaj kmalu dozidana. Ko po cele mesece ni bilo denarja, da bi mogli zidati dalje in tudi ni bilo več upanja na pomoč iz Evrope, sem se z zaupanjem zatekla k Vaši častiti ustanoviteljici. In res: naši domačini, kristjani in pagani, so se združili, da dovrše delo. Ko je bil zid do vrha, so začeli zbirati denar za pločvino za streho, česar se nismo nadejali. Za to se moramo brez dvoma zahvaliti Vaši častiti ustanoviteljici.“ S. Lidvina, misijonska sestra Dragocene krvi, v Kilemi.

V hudi želodčni bolezni, ko ni pomagala nobena zdravniška pomoč, sem se zatekla k služabnici božji Mariji Tereziji Ledochowski. Izprosila mi je ljubo zdravje. Iskreno se ji zahvaljujem in pošiljam v zahvalo 50 Din za uboge afriške misijone. — C. M. Makole.

Prisrčno se zahvaljujem Mariji Tereziji Ledochowski za tako hitro uslišano pomoč pri ozdravljenju noge mojega desetletnega sina. Pošiljam obljubljen dar 100 Din za misijone in se ji še priporočam.

Pošiljam 25 Din za afriške misijone kot zahvalo Mariji Tereziji za pomoč hčerki pri izpitu.

V zahvalo Mariji Tereziji za uslišano prošnjo pošiljam 20 Din.

Zahvaljujem se Mariji Tereziji za uslišano prošnjo in ljubo zdravje. Pošiljam v ta namen mal dar.

V bolezni sem se zatekla k Mariji Tereziji Ledochowski in dobila zaproseno milost. Prisrčno se ji zahvaljujem in pošiljam mal dar za misijone.

Najiskrenejše se zahvaljujem Mariji Tereziji Ledochowski za več uslišanih prošenj. V zahvalo pošiljam mal dar in prosim objave v „Odmevu“.

V zahvalo Mariji Tereziji, da mi je izprosila dobro službo, pošiljam mal dar za misijone.

Javno se zahvaljujem Mariji Ter. Ledochowski za uslišano prošnjo. V zahvalo darujem za zamorčke 20 Din. — I. L. Ljubljana.

V neki važni zadevi sem prosila Marijo Terezijo Ledóchow sko za pomoč ter me je uslišala. V zahvalo pošiljam 40 Din ter se ji priporočam še nadalje. M. M. Škofja Loka.

V hudi plučni bolezni sem se zatekla k Mariji Tereziji in sem v kratkem ozdravela. Pristrčno se ji zahvaljujem.

J. D. Gruškovje.

V zahvalo Mariji Tereziji Ledóchowski za dobljeno zdravje pošiljam 100 Din za misijone. F. K. Sv. Miklavž.

Pošiljam obljubljeni dar 100 Din za uboge afriške misijone v zahvalo Mariji Tereziji, ker je izprosila zdravje moji ljubi mali nečakinji. Naj jo čuva še v prihodnje! Prosim objave v „Odmevu“.

T. Š. Zg. Poljskava.

Zahvaljujem se Mariji Tereziji za uslišano prošnjo in pošiljam mal dar za misijone. C. H. Poljane.

V zahvalo služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski za uslišano prošnjo pošiljam mal dar za misijone. A. P. Kranj.

Lepo se zahvalim za izkazano dobroto na priprošnje Marije Terezije Ledóchowske in pošiljam 100 Din kot botrinski dar zamorčku na ime „Jožef“. prosim objave v „Odmevu“. J. Verš.

Zahvaljujem se Mariji Tereziji Ledóchowski za zboljšanje zdravja na obeh in pošiljam mal dar za misijone. I. P. Ljubljana.

V neki zadevi sem se zatekla k Mariji Tereziji Ledóchowski in bila uslišana. Iskreno se ji zahvaljujem in pošiljam dar 100 Din za afriške misijone. Neimenovana.

Zahvaljujem se služabnici božji Mariji Tereziji za ozdravljenje pljučne bolezni in darujem v zahvalo 200 Din kot botrinski dar dvema zamorčkoma na ime „Anton“ in „Terezija“. M. V. Moste.

Prip. uredn. V popolnem soglasju z dekretom Urbana VIII. izjavljamo, da se v vsem, kar v zgoraj omenjenih uslišanih kaže na čudežno ali slično, popolnoma podvržemo sodbi sv. Cerkve.

**Služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski se priporočajo:** J. S. Jesenice, v važni zadevi, dar 100 Din. — L. B. Lajše, za ozdravljenje bolezni v hrbtu, če bo prošnja uslišana, obljublja dar. — J. B. Lajše, za ljubo zdravje v glavi in prsih, obljublja dar, če bo prošnja uslišana. — A. M. Slap, za zdravje, dar 100 Din. — K. A. Izakovci, za zdravje treh oseb, dar 110 Din. — B. V. Koroško, v neki važni obupni zadevi, dar 5 Šil. — M. Š. Ljubljana, v raznih hišnih in družinskih zadevah, dar 20 Din. — M. Š. Lakonice, za spreobrnjenje očeta in za ljubo zdravje, dar 20 Din. — T. M. iz Pristave, v neki važni zadevi, če bo prošnja uslišana, obljublja dar 200 Din. — A. T. iz Pristave, za pomoč v gospodarskih zadevah, če bo prošnja uslišana, obljublja dar 50 Din. — F. K. Slatina, za pomoč v hudi stiski in dušnem trpljenju. Če bo prošnja uslišana, obljubljam dar 50 Din za odkup zamorčkov. — I. T. Ljubljana. Po nasvetu g. župnika L., ki je priobčil svoj spis v „Odmevu“ št. 6. in 7. se tudi jaz obračam zaupno do velike služabnice božje Marije Terezije Ledóchowske, ter jo prosim pomoči v treh mojih nujnih in važnih zadevah. Zaenkrat prilagam mal dar 20 Din iz obljubo, ako bom v teh treh zadevah uslišana, bom darovala mesečno po svojih močeh za njene misijone in zahvalo objavila v „Odmevu“.

Ponatis člankov iz „Odmeva iz Afrike“ ni dovoljen, ponatis misijonskih pisem in poročil le z natančnim podatkom virov.

Izdaja Klaverjeva družba v Ljubljani.

Odgovorni urednik: prof. Watzl.

Za tiskarno Tiskovnega društva v Kranju: Jos. Linhart.



## Zahvale.

Presvêtemu Srcu Jezusovemu in Marijinemu, sv. Petru Klaverju, sv. Antonu, sv. Alojziju, sv. Mali Tereziji, svetim angelom varuhom, služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski. F. Š. zahvala za ljubo zdravje (dar 40 Din). — I. L. Ljubljana, zahvala za prejeto milost. — E. R. Zg. Jakobski dol, zahvala za zdravje (dar 30 Din). — Š. Ana za prejeto milost 90 Din za botrinski dar zamoréku. — M. Č. Dravograd, prisrčna zahvala za prejeto milost in prosim še nadalje sv. Antona pomoči v dušnih in telesnih potrebah (dar 30 Din). — M. J. Martinvrh, zahvala za zboljšanje zdravja (dar za afriške misijone). — Fr. Ž. Studen, zahvala za zdravje in drugo uslišano prošnjo (dar 20 Din). — N. N. Ljubljana, zahvala za prejeto milost (dar 110 Din).

## Priporočila v molitev.

Svetemu Duhu, presv. Srcu Jezusovemu in Marijinemu, Materi Dobrega Sveta, sv. Jožefu, sv. Antonu Padovanskemu, sv. Petru Klaverju, sv. Mali Cvetki, služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski in drugim patronom:

J. Ž. Stermeca; A. L. Ljubljana, v neki važni zadevi; če bo prošnja uslišana, obljublja dar 5.000 Din; D. K. Ljubljana, v neki zelo važni zadevi; če bo prošnja uslišana, obljublja za odkup zamorékov 5000 Din; E. P. Ribnica, v več važnih zadevah; neka družina v zelo hudi stiski (dar 10 Din) ter se zahvaljuje za že prejete milosti; A. Kranj, za ljubo zdravje (dar 100 Din); P. K. Visoko, v neki važni zadevi, obljublja dar, če bo prošnja uslišana; N. N. v neki zelo važni in nujni zadevi; K. T. Jezersko, za dobro službo in pomoč v dušnih in telesnih zadevah; N. N. Bočna, za ljubo zdravje; J. O. Kapela, v dveh zelo važnih zadevah, obljublja dar 100 Din, če bo prošnja uslišana; neka družbenica, v denarni in družinski zadevi, za pomoč v boleznih in vdanost v voljo božjo, obljublja javno zahvalo; M. A. Rudno, v dušnih in telesnih potrebah (mal dar); Kranj, tri neimenovane osebe za ljubo zdravje. — Šibenik, Tržišče, — Gorepeke, — Godemarcio, — Nova vas, — Središče, Maribor, — Obrh, — Trbovlje, — Dražgoše, — Svetice, — Blate, — Čeplje, — M. Ž. Maribor, — Poljčane, — Celje.

## † Spomin za umrle.

† preč. g. Franc Zbašnik, župnik; — preč. g. Jakob Lebar, župnik; — sr. Marija Avgušтина, misijonarka Belih sester; — Mr. Taučar; — Malovrh Franciška; — Anton Krabonja. R. I. P.

---

## Popolni odpustki,

za ude Družbe sv. Petra Klaverja, pod navadnimi pogoji:

9. septembra, na praznik sv. Petra Klaverja, patrona Klaverjeve družbe.

21. septembra, na praznik sv. apostola Matevža.

24. septembra, na praznik Marije rešiteljice jetnikov.

Novo!

## Klaverjev misijonski koledar 1933

Vsi naši naročniki dobijo s to številko „Klaverjev misijonski koledar 1933“. — Mnogi so ga že težko pričakovali, in to zato, ker prinaša med drugim tudi obširnejši

**Življenjepis**

služabnice božje Marije Terezije Ledóchowske, z lepimi slikami.

Tudi novo naslovno sliko ima koledar, v lepih barvah, cena pa je ista kot lani: 1 koledar 5 Din. Kdor naroči in plača 10 koledarjev skupaj, dobi 1 koledar povrh. — Kdor pa naroči in plača 60 koledarjev skupaj, dobi kot nagrado krasno nalično pero.

Naročila sprejema Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Metelkova 1.

---

## Dosmrtni naročniki!

---

Kdor želi postati dosmrten naročnik „Odmeva“ ter ostati misijonu zvest do groba, naj plača enkrat za vselej Din 200.—

Kdor zmore, vsakemu toplo priporočamo. Tako ne boste imeli nič več skrbi, kedaj bo treba obnoviti naročnino. Afriški misijonarji pa bodo vse življenje za vas molili.

---

Za vse dobrotnike in naročnike „Odmeva“ berejo afriški misijonarji in misijonski škofje letno 500 svetih maš!

---